

Lời tác giả: Đây là nhn đnh và ý ki n cá nhân c a ng i vi t mà thôi. Đúng hay sai còn tùy hoàn c nh, kinh nghi m và s th m đnh c a m i đ c gi .

Hình minh họa

C Trn Trng Kim, m t nhà giáo l i l c, m t h c gi danh ti ng và cũng là v Th T ng đ u tiên c a Vi t Nam, đã vi t trong b s “Vi t Nam S L c” (1925) v tính tình, t cách c a ng i Vi t Nam (nguyên văn – trang 7 ti u m c “Ng i Vi t Nam”) nh sau:

“V ðàng trí tu và tính tình thì ng i Vi t nam có c tính t t và các tính x u. Đi khái thì trí tu mình m n, h c chóng hi u, khéo chân tay, nhi u ng i sáng d , nh lâu, l i có tính hi u h c, trng s h c th c, quý s l phép, m n đi u đ o đ c: l y s Nhân, Nghĩa, L , Trí, Tín, làm năm Đ o Th ng cho s ăn . Tuy v y, v n hay có tính tình v t, cũng có khi qu quy t, và hay bài bác nh o ch . Th ng thì nhút nhát, hay khi p s và mu n s hòa bình, nh ng mà khi đi tr n m c thì cũng có can đ m, bi t gi k lu t. Tâm đ a nông n i hay làm li u, không kiên nh n, hay khoe khoang và a tr ng hoàng b ngoài, hi u danh v ng, thích ch i b i, mê c b c. Hay tin ma tin qu , sùng s l bái, nh ng mà v n không nhi t tín tôn giáo nào c . Kiêu ng o và hay nói khoác, nh ng có lòng Nhân, bi t th ng ng i và hay nh n.”

Nh ng l i nh n đnh v ng i Vi t này đã cũ trên 80 năm mà ch a th y ai lên ti ng phê phán C là “không chính xác,” “sai l m,” “thi u công minh,” “thiên v ” hay “s nh c dân t c!” Nhi u ng i còn cho là C có nhi t tâm mu n thành th t v ch ra nh ng cái t t và cái x u c a ng i

mình để họ sinh họ c họ i, sà a để i; họ u xây dựng một thế giới lại trong sáng và tiến bộ cho đất nước.

Đất nước và a trở lại qua những biến cố nghiêm trọng, lòng người hoang mang, người vác, suy tư ... Người Việt trong nước cũng như họ i người đã có rất nhiều bất khoan nan gì và vác n để “mình phải nghĩ và mình thế nào?” họ c “mình nên trở lại thế nào và dân tộc mình trong thế giới có người người ai quách họ i?” Trong bài nhận định này, tôi xin phép theo bước chân của a Trần Trọng Kim để đóng góp một vài ý kiến cá nhân có thể còn rất phiến diện. Rất mong được quý và để c giúp đỡ thêm.

Trong thời buổi này, người Việt, chúng ta nên phải tù hào mà cũng chúng ta phải tù ti. Khi được họ i mình cần trở lại cho đúng, đây đây, và a phải, không để thế a ... là để c rồi. Chúng ta nên nghĩ về c a mình, hay vênh vang người o mà n để u họ để c - C nói sà thế t. Việt Nam cũng như mọi dân tộc khác, cũng có cái hay cái đẹp, cũng có cái xấu xa. Tù hào, hay tù ti, là ngay chính con người mình. Nếu mình thế t sà gì thì chúng ta nên biết mình là dân tộc nào, thiên họ để u phải c.

Người Việt chúng ta có gì mà phải tù ti. Thế giới còn có nhiều nước họ i, kinh sà họ n Việt Nam nhiều: cà p bóc lột a ban ngày, đi đi m để ng đây để ng, dân đen bị bóc lột hành hạ tàn nhẫn họ n, chính phải để c tài cai trị sà t máu họ n, xã hội bị phân hoá khủng khiếp họ n, tham nhũng nhiều nước còn tàn chi họ n... (tôi không tên li t kê tên các quốc gia này vì vác n để t họ i!) Tóm lại, chúng ta có lý do gì phải tù ti mà c c m.

Người Việt Nam cũng chúng ta có gì quá đáng để tù hào. Tù hào thế nào được khi quốc gia bị bêu rêu mà n họ i là họ c họ u. Tù hào thế nào được khi quốc gia li t kê Việt Nam trong danh sách các quốc gia đàn áp tôn giáo họ n mà ng, tham nhũng như ranh, dân trí để i sà, dân chúng có nhiều câu họ i họ n là câu trở lại... Chúng ta nên sà có người sà giết để lên tiếng như c như tôi và họ ch sà và vang của Việt Nam, cái tài quân sà c a người Việt, đánh thế ng để quốc Mông c; và mọi đây đánh thế ng luôn một lúc 3 để quốc. Trong vác n để chi n thế ng trong họ ch sà này, tôi xin đến m để câu chuyện đến hình và để i sà VN tôi Thái Lan mọi đây để quý vì suy g m. Để i sà VC đã trình bày một cách tù hào và Việt Nam và i Quốc Vác ng Thái Lan là:
“*Nước Việt Nam chúng tôi rất tù hào vì đã đánh thế ng 3 để quốc.*”

Quốc Vác ng Thái Lan đến m để m trở lại để i sà VN là:

“*Nước Thái Lan chúng tôi cũng rất tù hào vì không phải đánh nhau và i m để để quốc nào c!*”
(nên biết Thái Lan cũng không phải đánh nhau và i quân Mông c!)

Lịch sử Việt Nam hiện nay đã được viết dài dòng về công cuộc đấu tranh chống Pháp giành độc lập cho 25 (?) triệu dân Việt. Kẹt quẹt đưa đến việc thiếp cận dân Pháp đấu hàng sau trăn Địch ở Biên Phủ 1954. Đáng thời, lịch sử thiếp cận cũng ghi lại là Thánh Gandhi của Ấn Độ, giành lại độc lập cho 600 triệu dân Ấn Độ mà không phải đổ máu giọt máu nào. Ngay như thiên tài quân sự Tôn Tử (trong “Binh pháp Tôn Tử,” trang 4, Thiên thư 3 “Mưu Công”) đã định nghĩa thiếp cận nào là “Quân sự thiếp cận” như sau (nguyên văn):

“Đi phạm cái phép dùng binh, làm cho kẻ địch khuếch trương trên và trên là thiếp cận sách, đánh nó là kém hơn... Thiếp cận bách chiến bách thắng cũng chưa phải cách sáng suốt trong sự sáng suốt. Không cần đánh mà làm kẻ địch khuếch trương mà đi là sáng suốt nhất trong sự sáng suốt.

Cho nên thiếp cận sách trong việc dùng binh là lấy mưu lược để thiếp cận địch, kẻ đó là thiếp cận địch bằng ngoại giao, kẻ nào là dùng binh thiếp cận địch, kẻ sách là tiến công thành trì... Cho nên người thiếp cận dùng binh, thiếp cận địch để địch quân mà không phải giao chiến, đoạt thành mà không cần tiến công, phá quân mà không cần đánh lâu, nhất định phải dùng mưu lược toàn thiếp cận mà thiếp cận trong thiên hạ, quân không mưu mị mà vẫn giành được thiếp cận hoàn toàn.”

Như vậy, “thiếp cận mà không phải đổ máu giọt máu nào!” mưu lược là thiếp cận. Chưa còn phải nói về vai trò nhân mạng để thiếp cận phóng vài chục triệu nhân mạng thì không biết phải nói hay không nào?... Cũng nên biết thêm, thiếp cận dân Pháp mà dù không bị thua trận ở Algeria, như ng thiếp cận dân Pháp đã phải thiếp cận đấu tranh để độc lập cho Algeria (hoàn cảnh quốc gia này bị Pháp đô hộ ngay khi hoàn cảnh của Việt Nam) vì chính sách thiếp cận dân đã bị xem là thiếp cận, bị quốc tế phê phán...

Hiện nhiên, nhu cầu người ngoại quốc đã có sẵn như ng thành kiến về người Á châu nói chung (và người Việt Nam nói riêng) là hay ăn cướp vặt, lười biếng, bần, thiếp cận sinh... thì mình cũng thiếp cận thích với họ là dân tộc nào cũng có kẻ thiếp cận này người thiếp cận khác. Họ có gặp kẻ tấn công dân tộc mình (phần lớn vì vẫn để thông lệ giao tế, không biết họ có thành thiếp cận hay không?) như là: “À! Anh thu cướp dân tộc và vang như t của thiếp cận...” Thì cũng thiếp cận thiếp cận thích với họ là bây giờ là thiếp cận 21 rồi, như ng chuyển đánh nhau không cần thiếp cận đó đã xa rồi, bị qua đi tám, độc lập cũng chẳng có ích gì. Như ng “vang” đó không thiếp cận thiếp cận mang lại no ấm, hạnh phúc hơn cho dân tộc...

Tình hào dân tộc

Tên: Trần Văn Giang

Thị trấn Hai, 11 Tháng 1 Năm 2010 11:16

